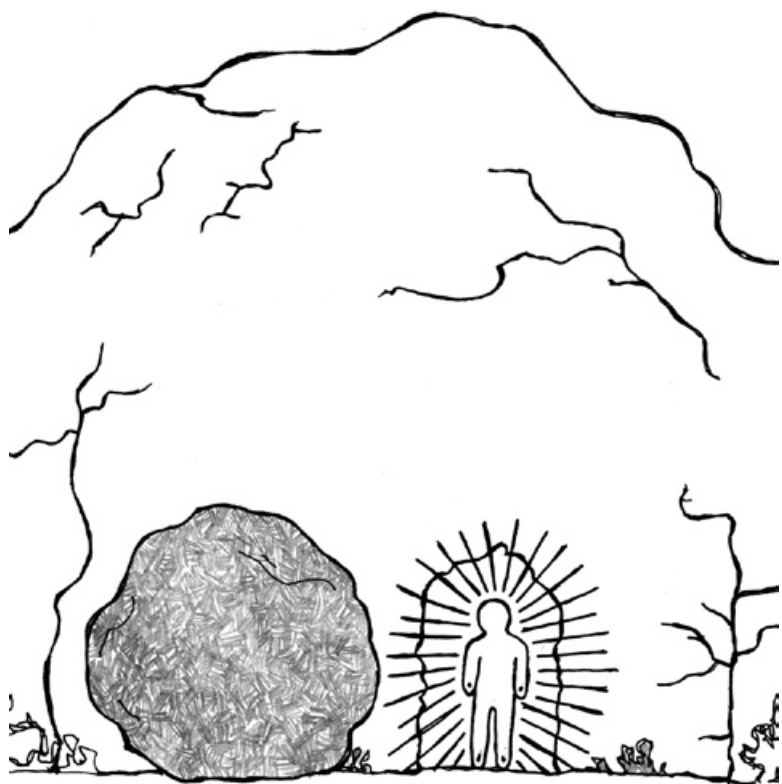

Погребан - но възкръснал

„А той им казва: Недейте се учудва; вие търсите Иисуса Назарянина, разпнатия. Той възкръсна; няма Го тук; ето мястото гдето Го положиха.“
(Марк 16:6)

Споделете Новините!

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Матей 28:18 - 20

Можеш ли да си представиш, че стоиш там безпомощен, докато Исус е измъчван и разпнат пред собствените ти очи? Можеш ли да си представиш вината и отчаянието, които щеше да чувстваш когато Той си поемаше въздух за последен път? Ти би загубил най-добрият си приятел, твоя Наставник и твоя Водач. Какво би направил тогава? Какво би постигнал без Неговата помощ и ръководството на мъдростта Му? Какво ужасно чувство щеше да бъде това.

После, каква невероятна радост би преживял да откриеш, че Исус е жив! Това би възвърнало отново надеждата и радостта, която си чувствал в Неговото присъствие. Само сега твоите очи са отворени да разбереш напълно Неговата любов и жертва. Какво величествено преживяване е да Го чуеш да говори отново.

„Товага Исус се приближи към тях и им говори, казвайки: Даге Ми се всяка власт на небето и на земята. Идете, прочее, научете всичките народи, и кръствайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух, като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през, всичките дни до свършека на века.“ (Мат. 28:18-20)

Чувайки гумите на Исус учениците се изпълниха със страст и загриженост да споделят Неговото учение с тези, които никога не са Го познавали. От тях зависеше разпространението на Неговото слово. Те трябваше да отидат и да споделят благовестието с всеки. Те знаеха, че не са сами, и че Исус ще ги следва навсякъде, показвайки милост към Своите деца. И така те тръгнаха да разпространяват вестта за Спасителя.

Ние сме последователи на Христос. На нас е дадена същата мисия, която Исус даде на учениците си когато излезе от гроба. Ние трябва да занесем евангелието до всеки независимо дали той или тя са от племената в Индия или от нашата околия. Нашата работа не е свършила докато и последното дете на Бог не чуе Неговото слово. Затова върви! Иди и кажи на целия свят, на всички че Исус ги чака!

**Ти щеше да си загубил
най-Добрият си Приятел.**

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Мат. 27:57-28:20; Марк 15:42-16:20; Лука 23:50-24:52; Йоан 19:38-21:25

Краят в Отчаяние (Мат. 27:62-66; Марк 15:42-47)

Марк, както и останалите евангелисти, свидетелства за една от най-тъжните Съботи в историята. Исус Христос - надеждата на света, беше мъртъв. Сынът на Бог, Съзателят на живота даде собствения си живот и беше погребан от човешки същества.

Евангелието показва на читателя странността на Исусовата смърт. Повечето хора, които бивали разпънати страдали с дни преди телата им най-после да се предадат. Исус починал след няколко часа. Пилат се

увери, че Исус беше мъртъв преди да повери тялото Му на Йосиф. Точният момент на Исусовата смърт разкрива, че никои не отне живота Му. Той реши да го предаде.

Възкресението е кулминационната точка в разказа на Евангелистите за живота на Исус

Писанията предоставят много свидетелства на очевидци на погребението. Марко пише за Йосиф

от Ариматея, „един почтен съветник“ (Марк 15:43) като свидетел. Няколко жени видели погребението на Господа. Пилат и центурионът удостоверяват смъртта на Христос. Дори враговете на Исус потвърждават в Матей 27, че Той умрял. Малко хора твърдят, че Исус от Назарет е живял на планетата земя. Никои не оспорва факта, че е умрял. Противоречието се поражда когато обсъдим какво е станало с тялото на Христос.

С натежали от болка сърца Йосиф и жените погребват Исус в навечерието на Съботата. Макар да изглеждаше в човешките очи, че надеждата била погребана заедно с тялото на Човешкия Син, надеждата още живеела.

Началото на Надеждата (Марк 16:3-6; 1 Кор. 15:3, 4, 12-14)

Ако Марко 15 е краят в отчаянието, глава 16 е краят на отчаянието. Тази невероятна промяна, това възраждане на надеждата проехтява в гласовете на ангелите, „Той възкръсна; Няма Го тук!“ (Марк 16:6). Ангелът съобщава добрата новина за възкръсналия Спасител. Истината за възкръсналия Господ носи надежда на Християнството - а също и противоречие. Какво се случи с тялото на Исус? Римляните и Евреите не биха изнесли тялото на Христос от гроба. Учениците не биха могли да откраднат тялото. Все пак там стои една празна гробница. Най-вероятният отговор е, че Исус е бил това което Той каза, че е. Той направи това което каза че ще направи. Той умря и възкръсна от мъртвите. Свидетелството на празния гроб и на очевидците водят до това заключение.

Исус Христос умря на кръста на нашето място. Ако Той не беше възкръснал не бихме имали надежда. Възкресението е кулминацията в разказа за живота на Исус. Той плати нашите грехове на кръста, но не е мъртъв. Смъртта не можеше да задържи Божият Син. „Планини натрупани върху планини над Неговия гроб не можеха да Го спрат да излезе оттам.“**

Апостол Павел също подчертава важноста на Христовото възкресение. Той пише, че смъртта и възкресението на Исус са от най-

голяма важност. После с непогрешим език Павел казва на Коринтяните, че ако Христос не беше възкръснал тогава вестта и вярата на Християните би била напразна. Писанията кълмат с увереност за възкръсналия Господ, който ни освобождава от робството на греха, страха и смъртта и ни подарява мир, сигурност и живот.

Как да завършим най-великата история (на всички времена) (Мат. 28: 1-20; Марк 16:8-20; Лука 24:1-53; Йоан 20-21)

Авторите на евангелията избират различни начини да завършат своя разказ за живота на Исус. Забележете колко бързо са предадени събитията след възкресението от Марко в сравнение с Матей, Лука и Йоан. Бързият край при Марко не обезсилва мощното послание, което той предава на читателя завършвайки така, както беше започнал.

Край с Начало (Марк 1:1; 16:7-20)

Евангелието според Марко завършва с фокус върху разпространението на добрата вест за възкресението. Ангелът в гробницата нарежда на жената да отиде и да каже. Жените идват на преден план по време на историята за възкресението. И четирите евангелия са еднородни, че жените са първите, които чуват добрата новина. Ние откриваме, че жените играят важна роля в Христовата църква. В евангелието от Йоан Исус избира жената при кладенеца за първата мисионерка (Йоан 4:28-30). Тук откриваме, че Господ използва жените като първи очевидки на Неговото възкресение.

Марко приключва своето благовестие давайки ни един пример за това какво да направим когато осъзнаем истината за възкръсналия Христос. Повярвай в нея и кажи на други. Мария Магдалена видя Исус и каза на другите. Двамата ученика на пътя за Емаус видяха Исус и предадоха на другите. Исус иска неговите последователи да споделят новината, че Той е възкръснал и очаква хората да повярват свидетелството. Христос порица неверието на учениците, които не повярват на „тези които са Го видели след като Той възкръсна“ (Марк 16:14)

Исус дава на вярващите една заповед в 15 стих: отидете и проповядвайте на целия свят. Стих 20 докладва за отговора на учениците. Те излязоха и проповядваха. Марко започва книгата си казвайки, „Началото на благовестието на Исуса Христа, Божий Син“ (Марк 1:1). Животът, смъртта и възкресението на Исус Христос са само началото. Както завършва и историята поръчението към вярващите да споделят добрите вести бе започнало. Ние можем да помогнем за приключване на свидетелството.

Какво мислите?

1. Библията не дава подробен доклад за кървавата сцена на разпятието. Доколко имаме склонност да я „хигиенизираме“? Води ли това смъртта на Исус да има по-малко влияние върху всекидневния ни живот? Обяснете отговора си.

2. Мислите ли че книги и филми за Христовата смърт, които рисуват в детайли разпятието увеличават или обръкват разбирането ни за Христовата жертва за нас? Обяснете.

3. Жените са първите очевидки на възкръсналия Христос. Опишете как са се почувствали учениците, когато са осъзнали, че Исус се е появил първо на жени. Защо мислите, че Исус е избрал да оповести Своето възкресение по този начин?

4. Опишете за какво може да е мислил Петър през съботата и неделята на разпятието. Как се е почувствал когато дойде специално изпратено за него съобщение в утринта на възкресението? Какво влияние трябва да има това върху нашия живот когато сме сгрешали и сме се покаяли от този грях, възобновявайки нашата връзка с Исус?

Понеделник
20 Юни

О смърт, ти си победена!

СВИДЕТЕЛСТВО

1 Коринтяни 15:55

За един ден Сатана помислил, че владее цялото човечество. Исус лежеше мъртъв в гробницата на Йосиф. Неговите надежди били завинаги разбити когато станал свидетел на славното възкресение на Исус. „Когато Исус бе положен в гроба, Сатана тържествуваше. Той се осмеляваше да се надява, че Спасителят няма да вземе живота си отново. Осмеляваше се да предявява права за тялото на Господа и постави своя стража около гроба, стремейки се да задържи Христос завинаги като затворник. Разяри се страшно, когато видя ангелите си да бягат от приближаването на небесния вестител. Когато

Христос излезе победоносно от гроба, той се увери, че царството му ще има край и че тогава той ще трябва да умре.“

„Над току-що отворената гробница на Йосиф Христос провъзгласи тържествено: „Аз Съм възкресението и животът!“

Сатана помислил, че притежава цялото човечество.

Тези думи можеха да бъдат изговорени само от Божеството. Всички сътворени същества живеят по волята и силата на Бога. Животът им зависи от Бог. От най-висшия серафим до най-скромното одушевено същество - всички се поддържат от източника на живота. Само този, Който е едно с Бога, можеше да каже: „Имам власт да положа живота Си, имам власт и да го взема отново.“ В своята Божественост Христос притежаваше властта и силата да разкъса веригите на смъртта.“

И както преди 2000 години, Исус отново ще покаже на вселената Своя триумф над смъртта когато ще събере светите си. „Сред люлеенето на земята, блясъка на светкавиците и тъмента на гръмотевицата гласът на Божия Син извиква спящите светии. Поглежда към гробовете на праведните, след това издигарче към небето и изрича: „Събудете се, събудете се, събудете се вие, които спите в пръстта и станете!“ По цялата ширина и дължина на земята мъртвите ще чуят гласа; и които го чуят, ще оживеят. Цялата земя ще кълти под стъпките на тази необикновено голяма армия, хора от всички нации, племена, езици и народи. Те идват от тъмнината на смъртта, облечени в безсмъртна слава с възклицанието: „О, смърте, где ти е победата? О, смърте, где ти е жилото?“ (1 Кор. 15:55). Гласовете на живите праведни и възкръснали светии се сливат в продължителен, радостен и победен вик.“

Как мислите?

1. Представете си каква е била Съботата, когато Исус бе положен в гробницата на Йосиф от Ариматея. Сатана сметнал, че има власт над целия свят. С какво светът би бил различен ако Исус не беше възкръснал? Може ли това да бъде аргумент в полза на Христовото възкресение?

2. За много хора Второто Пришествие изглежда трудно изпълнимо и далечно. Как вярата във възкръсналия Христос подсилва факта, че Исус ще дойде отново втори път?

Една празна гробница не е достатъчна?

ЧЕРНО НА БЯЛО

Марко 16:5,6

Стильът на писане на Марко ни отвежда в едно шеметно пътуване през живота на Исус на земята. Рязкостта на неговото писане ни подтиква да видим Исус като Месия. Последната част от Евангелието на Марко не се различава. Тя излага фактите.

Използвайки фрази като „Беше приготвителен ден“ и „Когато се мина Съботата“ Марко установява времето. Споменаването на определени хора като Йосиф от Ариматей и Мария дава яснота на разказа му. Все пак, това което привлича вниманието е употребата на цитати и по-специално тези на младия мъж облечен в бяла греха.

За някои хора доказателството на празния гроб може би не е достатъчно, за да повярват, че Исус възкръсна от мъртвите. Възможно ли е жената да е отишла в погрешна гробница? Дали учениците са взели тялото на Исус?

Споменаването на младя мъж облечен в бяла греха от Марко изглежда да се отнася за ангел (Мат. 28:5). Думите на този ангел дават повече доказателство отколкото празния гроб сам по себе си.

Дали учениците са взели тялото на Исус?

Това, че ангелът разпознава причината поради която жените са дошли и насочва тяхното внимание да „видят мястото където го положили“ (стих 6) доказва, че ангелът беше там с цел и че жените бяха на правилното място. Много по-важно и вълнуващо, обаче, е оповестяването, че Исус е жив! Жените не сънуваха лош сън. Да, те бяха дошли на правилното място. Те са поканени да погледнат в гроба, където погребяха Исус и да видят, че е празен. Празен е защото Исус е жив!

Този Исус, за Когото свидетелства ангелът, е същият Исус, Които бе повесен на кръста, и в Когото забиха копие, за да се уверят, че е мъртъв. Това е същият Исус, за който римският центурион казва, „Наистина Той беше Сина на Бога“ (Мат. 27:54)

„Слънцето Го бе познало и при гледката на Неговата смъртна агония бе скрило светлото си лице. Скалите Го бяха познали и се бяха разтреперили и пръснали на парчета при звука на Неговия вик. Неодушевената природа бе познала Христос и бе свидетелствала за Неговата Божественост.“ Това беше същият Исус, Които ще се появи на учениците си след възкресението и ще им покаже Своите ръце и лице.

Една празна гробница може би не е достатъчна. Все пак, когато погледнем в този гроб и разберем защо е празен, можем ли да открием доказателства за любящия Спасител?

Какво мислите?

1. Какъв друг факт на надежда можем да открием в празния гроб на Исус?
2. Каква е разликата между това да се покланяш на един Бог, Които е жив в сравнение с мъртъв?

Сряда
22 Юни

Да кажеш довиждане не е завинаги.

ИМА КАК

Марко 16:6; Йоан 6:40; 1 Кор. 15:12-31; Фил. 3:10

Мразя да казвам довиждане. Когато казваш довиждане, се надяваш, че ще видиш този човек отново колкото се може по-скоро. Може да е само няколко часа преди да ги видиш отново или може би е последния път, в който ще ги видиш. Когато Христос умря на кръста много от Неговите последователи и други вярващи помислили, че са изrekli своето последно сбогом на своя Възлюбен Водач. Трябва да е било най-тъжния ден в живота им. Този ужасен ден бе последван от най-незабравимия ден, който някога са преживели: денят, в който Христос възкръсна от гроба.

Като християни в 21 век, ние не сме присъствали на смъртта и възкресението. Ние имаме само вярата, че това което казва Библията е истина. Неговото възкресение ни дава сигурност, че ще имаме вечен

**Христовото възкресение
ни дава сигурност, че ще
имаме вечен живот.**

живот в Христос, защото Той възкръсна на третия ден. В 1 Кор. 15:14 Павел пише, че ако Христос не бе възкръснал от мъртвите тогава нашето свидетелстване и проповядване е безсмислено.

Как правим възкресението да е толкова реално в 21 век както беше и в 1-ви век?

1. Вярвай. Ние трябва да приемем Исус. Христос е личен Спасител и Той не иска нищо повече от това да стане твоя най-добър приятел. Доверявай му се и Той ще ръководи живота ти.

2. Говори истината. Четете Библията така, че умовете ви да бъдат изпълнени с истина. Ако ние изучаваме и помним истината, тогава да говорим истината за Христовата любов ще бъде като наша втора природа.

3. Споделяй опитностите си. Като християни ние имаме най-добрите новини за споделяне с другите. Знанието е непотребно ако не го споделим. Ние трябва да използваме всяка възможност която Исус ни дава да споделяме любовта Му с останалите. Това може да е единственият им шанс да чуят благовестието. Не искайте вашето довиждане да е завинаги.

4. Не губи надежда. В свят изпълнен с разочарования е лесно да изгубиш надежда. Трябва да си припомним, че знаем как свършва всичко. Христос побеждава! Победата е наша! Христос ще се върне и ние ще живеем вечно с Него.

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Какво можеш да кажеш на хората за възкресението, което се отнася и за нас, живеещите в 21 век?

2. Как Христовото възкресение те прави да изглеждаш различен, когато казваш довиждане на приятели и роднини?

3. Какво роля играе възкресението в твоята вяра?

Случайна духовност?

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Марко 15:42, 43; Изход 3:2; Притчи 19:21; Йоан 1:17; Деян. 8:26, 27

Библията изобилства от истории, които описват ситуации, в които изглежда случайно, че Божието намерение е завършено. Например, една голяма риба погълнала Йона. Един горящ храст изниква в пустинята и проговаря на Мойсей. Един високопоставен етиопец се случува да бъде на пътя между Йерусалим и Газа, за да говори с Филип. „Един почтен съветник“ (Марко 15:43) предостави гроба си за тялото на Исус.

Този виден съветник, Йосиф от Ариматей, най-вероятно не е очаквал, че неговият, великодушно предоставен гроб ще осигури обстановката за една от най-впечатляващите победи в историята на галактиките - възкресението на Исус. Може би го е учудило, но не би трябвало да учудва нас. Ние наблюдаваме в Библията, че Бог често използва обикновени хора в привидно случайни обстоятелства, за да постигне волята Си. Но какво разграничава тези обикновени хора от нас? Какво ги подготви така, че Бог да ги използва по необичаен и епически начин? Отново и отново забелязваме, че тези обикновени хора имат необикновена духовност. Като Йосиф от Ариматей, те имаха лична, жива връзка с Бог. Те бяха свързани с Него. После действията.

Не знаем много за Йосиф от Ариматей. Знаем, че е бил съветник в Еврейския Висш Съвет. Можем да направим извод, че той е бил част от малкото хора, които са подкрепяли Исус по време на разпъването. Тази зрялост и духовна отдаденост, които той прояви, в лицето на страшната омраза, вероятно не са постигнати лесно. Ние сме удивени, че един виден мъж като Йосиф от Ариматей постъпи толкова самоотвержено и рискува положението си, за да предостави гроб. Йосиф от Ариматей трябва да е мъж с дълбоко духовно разбиране. Иначе той не би рискувал всичко за един беден, пътуващ Еврейски проповедник. След като знаеш толкова много за Исус, какво си готов да рискуваш за Него?

Като християни, всеки от нас се старее в живота с всички сили да търси и открие това, което Бог е планирал за него. Ние се борим да разбулим и научим Неговата воля за нашия живот. Повечето от нас няма да станат известни колкото Йона, Мойсей, Филип или Йосиф от Ариматей. Но четейки техните истории ние разбираме, че Божията воля винаги бива завършена. Неговото дело е извършвано всеки ден от мъже и жени, които имат връзка с Него и това не е случайно.

Както в представянето на Йосиф от Ариматей, така и в цялата книга на Марко, стилът е рязък, директен. Така се създава чувство на близост, непосредственост и съпричастност на читателя. Той обрисова историята на Исус като възвишена грама. Това задължава читателя да реагира. Марко почти вика към читателя да помисли: „Ей, Йосиф от Ариматей рискува всичко, за да предостави гроб за Исус. Това не беше случайно. Какво ще направиш ти за Исус? Желаш ли да жертваш всичко за Него?“

**Марко създава
чувство на
съпричастност на
читателя.**

ИЗСЛЕДВАНЕ

1 Кор. 15:14

С ДВЕ ДУМИ

Възкресението на Исус донесе голяма радост и преобразяване сред учениците. Евангелистите описват кръстът и възкресението на Исус като принадлежащи едно на друго. Възкресението даде смисъл на кръста. Той даде енергия на учениците да преобърнат света с лавата надолу. Ние трябва да открием във възкресението на Исус същото значение, каквото и Неговите ученици откриха тогава. Като обърна необратимото - смъртта, Бог потвърди веднъж завинаги, че Исус е Божият Син. Неговото възкресение ни дава увереност, че Исус успешно завърши Своята божествена мисия на земята. В същото време, възкресението потвърждава Божието обещание за вечен живот за всички тези, които вярват в Него. Всички, които са изпитали тази сигурност не могат да задържат добрите новини за себе си. Тогава службата на благовестието става активна в нашия живот.

А ЗАЩО НЕ?

- Да запишете една седмица своите разсъждения върху възкресението на Исус; пишейки за това как вашата вяра в спасението е укрепнала, Божията сила над смъртта е била показана, и т.н.
- Да пратите e-mail на близък приятел, споделяйки прозрения, които сте получили тази седмица върху възкресението на Исус.
- Да научите наизуст призива за разнасяне благата вест по света, даден ни в Матей 28:19, 20.
- Да гледате филма Амистаг (1997). Помислете върху значението на вярата във възкресението за Ямба свързана с неговото лично преживяване.
- Да свирите или тананикате позната песен като „Аз служа на Възкръснал Спасител“ или „Защото Той живее“, размишлявайки върху думите.
- Да интервюирате пастор за това как вижда службата да благовестяваме изпълнима в наши дни. Попитайте как тяхното мнение става реалност в местната църква и по света.
- Да наблюдавате израстването на новопосадено растение за да преживеете значението на смъртта и съживяването.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Марко 16

Животът на Исус, гл. 81

Ръководство по теология на адвентистите от седмия ден, стр. 183-185
Филип Янси, Исус, когото никога не познах, гл. 11